

РЕШЕНИЕ

№ 3557

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-17 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силияна Григорова

при участието на секретаря Мария Т. Методиева
като разгледа докладваното от Силияна Григорова Гражданско дело № 20211100111990 по описа за 2021 година

Производството е образувано по подадена от Г. В. Б., действаща чрез своята майка и законен представител В. Б. Г. искова молба, с която моли ответникът „З.Д.Б.Ж. и З.“ АД да заплати обезщетение в размер на 26 000 лева за търпени болки и страдания от ПТП, настъпило на 24.04.2021 г., ведно със законната лихва от 29.09.2021 г. до окончателното изплащане.

Твърди се в исковата молба, че на 24.04.2021 г. около 13.30 часа в гр. София л.а. „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № *****, управляван от Н.Т.В. се движил по ул. „*****“ в посока от ул. „*****“. В района на № 12 настъпило ПТП с пресичащата отдясно наляво спрямо посоката на движение на автомобила пешеходка Г. Б.. Вина за настъпване на произшествието имал водачът Н.В., който нарушил разпоредбата на чл. 116 от ЗДвП.

Пострадалата Г. Б. била откарана в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ с оплаквания от силни болки в областта на долния крайник, охлузване на двата глезена и паднал зъб. Поставили □ гипсов ботуш за срок от 45 дни и □ дали указания за щадящ режим на покой.

Възстановителният период продължил 3-4 месеца, като през първите 2-3 седмици изпитвала болки със значителен интензитет. Лечебният процес

попречил на нормалното протичане на ежедневието на детето, което изпитвало остри болки, проблеми със съня, тревожност, страх от силни звуци и автомобили.

Гражданската отговорност на водача на л.а. „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № СВ ***** била застрахована при ответното дружество, поради което застрахователят „ЗАД Д.Б.Ж. и З.“ АД дължал да обезщети произтеклите за пострадалата при процесното ПТП вреди.

На 28.06.2021 г. Г. Б. предявила претенция пред застрахователя за заплащане на обезщетение, но в тримесечния срок от сезирането ответникът не се произнесъл по претенцията.

Моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да □ заплати сумата от 26 000 лева, ведно със законните лихви от 29.09.2021 г. до окончателното изплащане.

Ответникът е подал отговор на исковата молба, в който оспорва съдебно предявената претенция като завишена. Възражава за липса на противоправно поведение на водача Н.В. и за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, която се намирала на пътното платно, а не на тротоара; предприела пресичане на необозначено за целта място; внезапно изскочила пред автомобила. Оспорват се и описаните в исковата молба болки и страдания.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ.

Предпоставка за допустимостта на иска е предявяване на претенцията пред застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по аргумент от чл. 432, ал. 1, in fine. В случая е безспорно, че ищцата е предявила претенцията си пред ответното дружество на 28.06.2021 г., като ответникът не представя доказателства да се е произнесъл по претенцията до датата на завеждането на исковата молба.

Застрахователният договор ангажира отговорността на застрахователя да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица

имуществени и неимуществени вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“. Отговорността на застрахователя се изразява в заплащане на обезщетение за претърпените от увреденото лице имуществени и неимуществени вреди, пряк и непосредствен резултат от увреждането и е функционално обусловена и тъждествена по обем с отговорността на делинквента.

Не се спори между страните в производството, че за управлявания от Н.Т.В. лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № ***** е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при „ЗАД Д.Б.Ж. и З.“ АД към 24.04.2021 г. и това обстоятелство е отделено като безспорно между страните с определение от 27.01.2022 г.

В случая отговорността на ответното дружество ще бъде ангажирана при наличие на предпоставките от фактическия състав на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД и на причинна връзка между получените увреждания и противоправното поведение на виновния водач.

Въз основа на констативния протокол, протокол за оглед на местопроизшествие и събраните по делото гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Д. Д. е изготвена авто-техническа експертиза. Установява се следният механизъм на ПТП: на 24.04.2021 г. около 13.30 часа в гр. София, кв. „Христо ботев“, по бул. „Владимир Минков – Лотко“ в посока от ул. „*****“ се е движил л.а. „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № *****, управляван от Н.Т.В. с неустановена скорост. В същото време на десния тротоар, срещу № 12, са се намирали две деца, от които по-малкото е на 6 години. Платното за движение е 6 м, двупосочно, като всяка условна пътна лента е с ширина 3 м, предвид липсата на надлъжна и напречна пътна маркировка. Не е имало пътни знаци. Времето е било слънчево, с добра видимост.

При условие, че автомобилът се е движил в левия край на дясна пътна лента, а ударът е страничен, с дясно външно огледало, на 1.40 м след предната броня, детето е изминало 1.2 м до удара. При тези условия водачът не е имал техническа възможност да спре и да предотврати удара при

движение със скорост до 50 км/ч., тъй като децата са пресичали с бърз ход. Водачът В. е могъл да предотврати произшествието единствено при бавен ход на детето и движение на автомобила със скорост 24 км/ч.

Според вещото лице, след като свидетелят Д. Д., пътник в л.а. „Фолксваген“ е имала възможност да види децата на десния тротоар, то и водачът Н.В. е могъл да ги възприеме. След като управлявалият автомобила живее на улицата, на която е настъпило произшествието, той е следвало да познава особеностите на движението по нея и евентуалните опасности.

Не са установени технически причини за настъпване на произшествието, а те се коренят в субективните действия на водача Н.В., който е видял двете деца на десния тротоар, но не се е съобразил с тях и не е намалил предварително скоростта на приближаващия автомобил, за да спре и да не допусне удар с пресичащото дете. Сочи се и виновно поведение на пострадалата, която предприела пресичане без да се огледа. Предвид възрастта на ищцата, тя не е била обучена да се съобразява със скорост на превозно средство и разстоянието, на което то се намира.

В съдебно заседание на 04.11.2022 г. вещото лице А. А. е уточнил, че скоростта е била между 30 и 40 км/ч.

При съобразяване на заключението на авто-техническата експертиза, което съдът кредитира като обосновано, обективно и съответно на доказателствения материал по делото, съдът намира, че Н.Т.В. е реализирал противоправно поведение по нарушение на правилата за движение по пътищата. Чл. 116 от ЗДвП го задължава да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, а в чл. 117 от ЗДвП на водачите е вменено задължение за намаляване на скоростта и при необходимост – за пълно установяване на превозното средство, когато се приближават към място, където на пътя или в близост до него се намират деца. В случая В. е могъл и е бил длъжен да възприеме застаналите на тротоара, в близост до пътното платно и непридружени от възрастен човек, деца. Шестгодишната Г. и осемгодишната ѝ сестра М. са видимо малолетни и се предполага, че възрастта им не позволява да направят самостоятелна преценка на скоростта на приближаващия автомобил и на разстоянието, на което той се намира от тях. Самата позиция на децата в близост до пътното платно и възможността на водача да ги възприеме го задължава да намали скоростта и дори да спре.

Нарушението на тези правила от страна на водача Н.В. представляват противоправно негово поведение, което ангажира и отговорността на застрахователя на гражданската му отговорност като водач на МПС, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ.

Обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост (чл. 52 от ЗЗД).

При определяне на неговия размер следва да се съобразят характера и тежестта на вредите, интензитетът и продължителността на понесените болки, проявлението им във времето, възрастта на пострадалия, прогнозите за възстановяването и др.

От заключението на изслушаната и приета по делото съдебно-медицинска експертиза се установява, че в причинно-следствена връзка с процесното ПТП са получените от Г. В. Б. увреждания, изразяващи се в счупване на лявата подбедрица в долния край с охлузване и избит зъб. Счупването в областта на долния ляв крайник е довело до трайно затрудняване на движенията за повече от 30 дни, а загубата на трети горен зъб вдясно – затруднения в дъвченето и говоренето.

За 3-4 месеца Г. е търпяла болки, като през първите 30 дни те са били с по-висок интензитет. При извършения на 14.10.2022 г. личен преглед от вещото лице д-р С. е установен запазен обем движение в лява коленна и глезенна става, без трайни последици от получените увреждания.

За търпените от Г. Б. болки са събрани и гласни доказателства. Свидетелят А. Г., баба на ищцата, разказва, че в продължение на месец Г. се хранила с помощта на сламка, тъй като падналият зъб и разцепен венец не позволявали дъвче. Детето проявявало прекомерна нервност, за което посетили личния лекар. Той преценил, че това състояние на детето е нормално и не изписала прием на медикаменти. След произшествието Г. се страхувала да пресича, дори и на пешеходна пътека. Към 24.04.2020 г. посещавала детска градина. През учебната 2021/2022 г. била ученичка в първи клас и посещавала часовете по физическо възпитание. Оплаквала се от болки в мястото на счупване на долния крайник.

Като съобрази възрастта на пострадалата – 6 години към датата на процесното ПТП, тежестта на уврежданията и липсата на трайни и тежки последиците от тях, но и изпитаните физически страдания, които са

причинили на крехката детска психика негативни емоции, сравнително бързото и пълно възстановяване, съдът намира, че 15 000 лева е справедлив размер на обезщетението.

При определянето му съдът съображава, че падналият трети зъб горедясно е млечен зъб, като травмата не е довела до аномалии в поникването на постоянен (установено при прегледа на 14.10.2022 г.). Детето Г. не е преживяло болничен престой, с отделяне от семейната среда, а лечението е проведено в домашни условия. За 45 дни, докато е носела гипсов ботуш, движението на пострадалата е било изцяло ограничено. Размерът на обезщетението е съобразен и пълното възстановяване на Г. за около три месеца, без настъпили трайни и необратими усложнения, за което е допринесла и младата възраст на ищцата.

Същевременно, неукрепналата ѝ психика е била негативно повлияна от преживения инцидент и свързаните с него състояния на стрес, тревожност и търпени физически болки.

Определянето на размера на обезщетението е и според лимитите на застрахователните суми за неимуществени вреди и конкретните икономически условия към релевантния за определяне на обезщетението момент – 24.04.2021 г., когато е настъпилото произшествието, от което са произтекли вредите.

Ответникът е направил възражение за съпричиняване от страна на ищцата, което подлежи на разглеждане в настоящото производство.

Съгласно чл. 51, ал. 2 от ЗЗД обезщетението за вреди от непозволено увреждане може да се намали, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. Съпричиняването на вредата изисква наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения – обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен. (т. 7 от ТР № 1/23.12.2015 г. по тълк.д. № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС).

За факта на противоправното деяние на пострадалата и на обстоятелството, че без приносът не би се стигнало до уврежданията, доколкото възражението е направено от ответника и го ползва при

положителното му установяване доказателствена тежест носи навелият го (застрахователят по „Гражданска отговорност“ на делинквента).

Съгласно т. 7 от ППВС № 17/18.11.1963 г., от значение е причинната връзка между поведението на пострадалия и вредоносния резултат, а наличието на вина е ирелевантно обстоятелство. Това е и причината Върховният съд да счете, че когато малолетно дете допринесе за настъпване на резултата, следва да се приложи нормата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, независимо, че това лице не може да действа виновно. С други думи, причинно-следствената връзка между поведението на пострадалата и настъпилите за нея вреди е обективен факт, поради което приложението на нормата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД способността на увредения да действа разумно и да предвижда евентуалните негативни последици от своите действия и бездействия са правно ирелевантни за института на съпричиняването. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. (определение № 50507/07.10.2022 г. по т.д. № 2315/2021 г. на ВКС, I т. о.)

Като съобрази обстоятелствата, при които се е случило произшествието и че Г. Б. е била оставена без надзор на възрастен, при което е предприела внезапно пресичане на пътното платно и на необозначено за целта място, съдът намира за основателно възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата.

Приносът на ищцата съдът определя на 20%, с който размер следва да се намали първоначално определеното обезщетение от 15 000 лева. На Г. Б. се дължи сумата от 12 000 лева.

Ищцата претендира заплащане на законна лихва върху главницата от датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне - 29.09.2021 г. до окончателното изплащане. Според дадения с решение № 128/04.02.2020 г. по т.д. № 2466/2018 г. на ВКС, I т.о. отговор относно началния момент на дължимите от застрахователя на гражданската отговорност на делинквента мораторни лихви, в хипотезата на пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, в застрахователната сума по чл. 429 от КЗ се включва дължимото от

застрахования спрямо увреденото лице обезщетение за забава за периода от момента на уведомяване на застрахователя, съответно предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя, а не и от момента на увреждането.

Установява се, че молбата е подадена на 28.06.2021 г. С нея ответникът е уведомен за настъпване на произшествието. Следователно, от тази дата на пострадалата се дължи лихва за забава. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес, лихвата следва да се присъди от посочената в исковата молба дата – 29.09.2021 г.

Тъй като ищцата е била освободена от държавна такса и от разноски за депозит, ответникът дължи, съразмерно на уважената част от иска да заплати по сметка на СГС сумата от 480 лева държавна такса и 138.46 лева депозит за експертиза по делото.

На ответника следва да бъдат присъдени разноски съразмерно на отхвърлената част от иска – 592.31 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, „З.А.Д. Д.Б.Ж. и З.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Г. М. Д.“ № 1 да заплати на Г. В. Б., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител В. Б. Г., ЕГН *****, с адрес гр. София, ул. „*****“ сумата от 12 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от увреждания, получени при ПТП, настъпило на 24.04.2021 г. в гр. София, ведно със законната лихва от 29.09.2021 г. до окончателното изплащане, като отхвърля иска за горницата до пълния предявен размер от 26 000 лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, „З.А.Д. Д.Б.Ж. и З.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Г. М. Д.“ № 1 да заплати по сметка на СГС сумата от 480 лева държавна такса и 138.46 лева депозит за експертиза по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, Г. В. Б., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител В. Б. Г., ЕГН

*****, с адрес гр. София, ул. „***** да заплати на „З.А.Д. Д.Б.Ж. и З.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Г. М. Д.“ № 1 сумата от 592.31 лева разноси за производството.

Решението може да се обжалва пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____